

ק/כא יקי.

אלה הן המלים האחרונות של העולם הזה, הנכתבות במרתף של רחוב גליקסון 8. כי השבוע עובר השבועון המסוים ל- משרדים חדשים.

מתוך סקרנות, דיפדפתי בגליונות הישנים שלנו, עד שהגעתי לאותו שבוע בספטמבר 1951, בו נכנסנו לראשונה למרתף. כתבנו אז (העולם הזה 724):

כשרכשה המערכת הנוכחית את העולם הזה עמדו לרשותה שני חדרים קטנים, ש"הספיקו בהחלט לשבועון של אז. אולם מיד עם הפיכת העתון לצורתו הנוכחית גדלה המערכת בצעדי ענק, והעבודה בשני חדרים אלה הפכה גיהינום... במשך חודשים חלמו החברים על המשרד החדש, שיכיל חמישה חדרים, יאפשר לכולם לעבוד בשקט, השבוע, כשנכנסה המערכת למשרדה החדש, נמצא שהיא עוברת גם על גדותיהם של כל חמשת החדרים.

★ ★ ★

בחמשת החדרים האלה התגבשה דמותו של העולם הזה. אל אחד מחלונות המרתף הוצמדה הפצצה הראשונה, ב-1953, שפצעה את רוש, או העורך הגראפי של השבועון. אל מיפתן דלת הכניסה הוצמדה פצצה, אשר רק במיקרה לא התפוצצה, כשיא מער-

החל מיוב המישי זה תהיה כתובת המערכת והמוניחלה של "העולם הזה" רחוב קרליבך 12 טלפון 30134*5 ת.ד. 136, תל-אביב.

כת הגילויים שלנו על חטאי חושיסטאן, ב-1955. מכאן ניהלנו את מלחמתנו נגד ה"ש"ב, וכאן הותקפנו — אורי אבנרי ו-אנוכי — מן המארב. כאן התייצבו עשרות מתנדבים לשמור על המערכת ועובדיה.

כאן סבלנו מהאזנה מתמדת לטלפונים שלנו, וכאן התכנסנו לתיכנון מערכותינו, כמו במטה קרבי, איש-איש חמוש באקדח. כאן גם חגגנו כמה מנצחונותינו הגדולים. כאן האזנו, בליל ה-3 בנובמבר 1965, לתוצאות הבחירות, שקבעו כי אורי אבנרי נבחר לכנסת, וכי סוכלה המזימה לסתום את פינו בעזרת חוק לשון הרע. באותו לילה ביקרו אותנו חברים רבים, שעברו בינתיים לעתונים אחרים. הם תרו בחמשת החדרים, כשהם נזכרים בימי עבודתם כאן. והם התפלאו: "איך אתם מחזיקים מעמד כאן?"

★ ★ ★

אכן, מן היום הראשון היו המטרדים האלה צרים מהכיל את המערכת. כתבים חיכו ששולחנות המיניחלה יתפנו בלילה, כדי לשבת ולכתוב עליהם. במשך כל שעות היום והלילה הצטופפו חברי-מערכת ומבקרים, בצד מזכירות וצלמים.

בשלושת הימים האחרונים לפני כל גליון, עובדת המערכת 24 שעות רצופות ביממה. קצב-העבודה בימים אלה אינטנסיבי אפילו יותר מזה הנהוג בעתונים יומיים. בשאר ימות השבוע, כאשר הקצב הוא "נורמאלי", עובדים כמו בעתון יומי. אין יום-בטלה, בו סגורה המערכת לגמרי.

העבודה בתנאי דוחק יצרה אחירה של מתיחות ושל דחיפות, אשר בכל מקום אחר היתה מונעת כל אפשרות של עבודה סדירה. אולם מערכת העולם הזה, הבנויה על עבודת-יצאת הדוקה ביותר, דחקה שאבה את עיקר הדינאמיות שלה מאותו חיכוך מתמיד, מאותה קירבה מוחלטת בין כל העובדים: החל באיש מעבדת-הצילום, וכלה בכתב הכיר, העורך הגראפי והנער השליח. כל אחד ראה את מאמציו של השני — והשתף בהם.

מזה כמה חודשים אנו חולמים — כפי שחלמנו ב-1951 — על המשרד החדש. על שבעת החדרים המחכים לנו. תגליון הבא כבר יכתב שם. אבל הפעם אנו מתכוונים במשרד החדש מפוכחים. ברור, עוד לפני שניכנס, כי יהיה צר מדי.

אבל אנו מקוים, כי מה שנעשה ברחוב קרליבך 12 לא יבייש את אשר עשינו ברחוב גליקסון 8.

איש כפי

העולם הזה 1489

מבסוט! עם סיגריות

כורלבורו

פילטר
ארומה
בקופסת
מכסובב

וידה ברדו וידה מורו

VIVA MARIA!

שושנה

וידה מאריה!

סרטו של **לדאי מאל**

בעת ובעונה אחת הצגת בכורה ארצית

4.00 . 7.00 . 9.30

קולנוע **צפון Zafon** תל-אביב

★ ★ קולנוע **אורה Orak**

איסטמנקולור. פאנאויד'יון UNITED ARTISTS

ח י פ ה 4.00, 6.45, 9.00 ש ב ו ע 2